

ת"פ 39146/10/20 - רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נגד אורלי מוחבר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 39146-10-20 רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נ' מוחבר
תיק חיצוני: 505589/2014

בפני   כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
המבקשת   רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים
נגד   אורלי מוחבר
המשיבה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול כתב אישום מחמת טענת הגנה מן הצדק, בשל שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום.
2. החקירה בעניינה של המשיבה הינה חלק מפרשייה רחבת היקף אשר נחקרה וכונתה "אור גנוז" (להלן: "הפרשייה").
3. בכתב האישום נטען כי בין השנים 2011-2015 המשיבה לקחה חלק בתוכנית עבריינית רחבת היקף במסגרתה פעלה המשיבה עם בן זוגה לביצוע עבירות על חוק המע"מ ועל פקודת מס הכנסה במהלכן הופצו חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת מ.ט.ר וחברת גלנדאואר.
4. המשיבה, כך נטען, הייתה רשומה כשכירה בחברת גלנדאואר אך העניקה שירותים חשבונאיים, הן בשם חברת מ.ט.ר והן בשם חברת גלנדאואר, אשר כללו הפקה של חשבוניות מס פיקטיביות וכתובת תעודות משלוח כוזבות, זאת במטרה לסייע לחברות גולד פאר דלקים וח.א דיזל האומן להתחמק מתשלום מע"מ ומס הכנסה. במהלך 2013 הפסיקה להפיק חשבוניות אלה אך נטען כי לימדה אדם אחר כיצד לרשום תעודות משלוח כוזבות.
5. בנוסף, נטען כי במהלך תקופה זו, המשיבה קיבלה תשלום חודשי קבוע אשר חלקו לא דווח לרשויות המס.
6. המבקשת טענה לקיומן של נסיבות מחמירות, נוכח כמות העבירות שבוצעו, המרמה בה נקטו, השיטתיות וסכומי המס שהועלמו.

7. ביום 2.4.2021 הגישה המבקשת בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענה מן הצדק, בשל שיהוי קיצוני ובלתי סביר בהגשת כתב האישום.

טענות הצדדים:

8. לטענת ב"כ המבקשת, לאור השיהוי, עלול להיווצר קושי בהשגת ראיות ועדים שיסייעו בהגנתה. עוד נטען, כי בעניין אחרים ניתן פסק דין זה מכבר, ושיהוי חל רק בעניינה. בנוסף, נטען כי לא ניתן בעניינה אישור היועץ המשפטי לממשלה המאשר הגשת כתב אישום לאחר 18 חודשים, וזאת בניגוד להנחייתו.

9. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה, הפגם בהיעדר אישור היועץ המשפטי לממשלה רופא, באשר הוגש ביום 8.4.21 'אישור בדיעבד'. עוד נטען, כי בהליך זה ישנן נסיבות מחמירות המהוות עניין ציבורי המחייבות הגשת כתב אישום. הודגשו חומרת העבירות המיוחסות למבקשת: סיוע ללקוחות שקיבלו חשבוניות פיקטיביות להתחמק מתשלום מע"מ בסך של כ-9.4 מיליון ₪ וכן התחמקות מתשלום מס על הכנסה של כ-52 מיליון ₪. נטען כי העבירות החמורות המיוחסות למבקשת, סכומן משכן והיקפן מחייבות הגשת כתב אישום בעניינה נוכח האינטרס הציבורי, ואף לאור העובדה כי אם לא היה מוגש כתב אישום בעניינה, היה הדבר מהווה אכיפה בררנית מצד המשיבה. כמו כן נטען כי כתב האישום הוגש בחלוף חמש וחצי שנים, כאשר בתוך פרק זמן זה התקיימו עילות העוצרות את מניין פרקי הזמן: השלמות חקירה, הליכי חסיונות ושימוע. כמו כן נטען כי לא הצביעה המבקשת על נזק קונקרטי כתוצאה מהשיהוי.

דין ומסקנות

10. טענת "הגנה מן הצדק" נקלטה למשפט הישראלי כדוקטרינה המעוגנת בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1981, הקובע כי ניתן לבקש את ביטולו של כתב אישום כאשר **"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית"**.

11. בפסיקה נקבע כי ייתכנו מקרים נדירים בהם שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום יצדיק את ביטולו של כתב האישום. כך למשל, אם נבע השיהוי מסיבות שאינן מוצדקות (ר' [ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט(6) 776, 807] ע"פ 7014/06 **מדינת ישראל ואח' נ' אהרון לימור** (4/9/07)). הגנה זו תתקבל לעתים נדירות ובמקרים חריגים, לאחר בחינה תכליתית ומהותית של כלל הנסיבות, כאשר לא ניתן להבטיח לנאשם משפט הוגן וכי בניהול ההליך הפלילי תהא פגיעה ממשית בתחושות הצדק וההגינות: **"רק במצבים שבהם נוצרה פגיעה חמורה וקיצונית, יעתר בית המשפט ויבטל את כתב האישום. ביטול כתב האישום לא יעשה מקום שבו ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים יותר"** (ראו

ע"פ 2375/12 מזרחי נ' מדינת ישראל (16/5/13), וכן ראו ע"פ 25429-01-10 מדינת ישראל נ' מוסטפא (13/5/10).

12. יש להצביע על נזק ממשי שנגרם לנאשם כתוצאה מהשיהוי, ואשר בו יש כדי לגרום לכך שניהול ההליך יעמוד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, כנדרש בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982. ר' בענין זה את רע"פ 3396/99 תאופיק נאבסו נגד מדינת ישראל, וכן פסיקה רבה בעקבותיו, למשל: ע"פ 33/08 (מחוזי חיפה) שוקרון יוסף נגד מדינת ישראל, ע"פ 3160/08 (מחוזי חיפה) לוי אבנר נגד מדינת ישראל ות.פ. 366/04 (מחוזי ירושלים) פנחס בידרמן נגד מדינת ישראל (פורסמו בנבו).

13. יתרה מכך, לדידי יש להתייחס בעת הזו לבקשה זו בזהירות הראויה נוכח השלב בו אנו נמצאים: "ויודגש, הסניגור כפי רבים מעמיתיו, מציג לצערי תופעה נפוצה מאז חוקק סעיף 149(10) לחסד"פ, עת הזדרז לעתור לביטול כתב האישום בפתח המשפט" (ר': ת"פ (שלום ראשל"צ) 36949-02-13 מדינת ישראל נ' יאיר כרמונה (31.08.2014)).

האם המקרה שלפני נופל בגדר אותם 'מקרים חריגים'?

14. עיינתי בבקשה ובתגובה לה, ואיני סבור שמקרה זה נופל בגדרם של אותם מקרים חריגים, בהם הוכח כבר בשלב זה של הדיון כי השיהוי גרם נזק ממשי ומהותי ליכולת הנאשמת להתגונן. אף איני סבור כי קיומו של ההליך הפלילי פוגע פגיעה ממשית בתחושת הצדק וההגינות המשפטית, המחייב ביטול כתב האישום.

15. נסיבות המקרה יבחנו לפי מבחן תלת שלבי, שנקבע בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ (31/3/05): "שאלת החלטה של הגנה מן הצדק על מקרה נתון טעונה בחינה בת שלושה שלבים: בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות... בשלב השלישי, מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום".

16. על כן, בשלב ראשון, על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם

ולעמוד על עוצמתם. שיהיו של כחמש שנים וחצי, בהגשת כתב אישום מהווה מחדל ויש בו לכאורה, כדי לפגוע בזכות המבקשת למשפט הוגן, יעיל ומהיר, כפי שהוגדר בבג"ץ 6972/96 **התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה - מיכאל בן יאיר**, נא(2) 757 (1997): "הזכות למשפט הוגן חובקת ניהול וסיום יעיל ומהיר ככל שניתן של ההליך המשפטי, החל בהליך החקירה, המשך בהליך ההעמדה לדין וכלה בהליך השיפוט. על שלבים אלה ועל כל אחד מהם להתנהל כך שאדם לא ייחשף לעינוי דין מתמשך המדיר שינה מעיניו, מסיטו מאורח חייו התקין, מעמידו בחרדה מאימת הדין ומטיל בו דופי חברתי".

17. בהלכת בורוביץ שהוזכרה לעיל, נקבע כי בשלב השני, יש לשקול אם ראוי לבטל את כתב האישום, באיזון בין האינטרס הציבורי שבהבאת המבקשת לדין לאור חומרת העבירה. במקרה שלפני, לאור חומרת העבירה התרשמתי דלעיל ולאור הטענה כי המבקשת לא שיתפה פעולה בחקירותיה ובכך "תרמה" לשיהוי כפי הנטען, אין זה המקרה המצדיק ביטול כתב אישום.

18. ודוק: הגשה של כתב אישום באיחור של כחמש שנים וחצי מצביעה על שיהוי בפעולת המאשימה.

19. עם זאת, הטענה לפיה קיימת פגיעה בהליך הוגן נוכח קושי באיתור עדים, היא נטענה בעת הזו, ללא כל בסיס ואינה נתמכת בראיות. בנוסף, לא הוצגה רשימה של העדים שבהם מדובר ואילו מאמצים נעשו כדי לאתרם. טענה זו תשוב ותבחן במהלך שמיעת הראיות ובסיומן.

20. בדיון מיום 5.5.21 נשאל ב"כ המבקשת מהו "אותו נזק" שנגרם למבקשת נוכח השיהוי, וב"כ המבקשת התייחס בטענותיו לקיומו של נזק נפשי (ר' למשל: פרוט' הדיון מיום 5.5.21 עמ' 6 ש' 21 - 22). עם כל הכבוד, אין בטענה זו כשלעצמה כדי להצדיק קבלת הבקשה.

21. בשולי הדברים אציין כי במסגרת האיזונים בין המחדל ותוצאותיו אל מול האינטרסים הנוספים עליהם הצביע ב"כ המבקשת התחשבתי אף בעובדה שכתב האישום מייחס למבקשת עבירות שאינן קלות וקיים אינטרס מובהק בבירור. עוד התחשבתי בעובדה כי לא נטען ואף לא הוכח שהמחדל-השיהוי נעשה בזדון או בחוסר תום לב.

22. במקרה שלפני ניתן אישור היועץ המשפטי לממשלה בדיעבד ולאחר הגשת כתב האישום. על פי הפסיקה (ר' בבש"פ 8997/01 **עמי לוי נ' מדינת ישראל** (23.1.01)). כידוע ניתן לקבל אישור שניתן בדיעבד, אף אם אין מדובר באיחור קל, כאשר לא נפגעה זכות מהותית של הנאשם (ת"פ (נצרת) 1091/02 **מדינת**

ישראל נ' בילאל בן אחמד (20.6.02).

23. לאור כל האמור לעיל, אני סבור כי אין בשיהוי כפי הנטען כדי להוות אותה "פגיעה ממשית" בתחושת הצדק וההגינות ולהורות על ביטול כתב האישום. ככל שישורשע הנאשם יובא שיהוי זה במסגרת השיקולים בעת גזירת הדין (ע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל (01.02.2010)).

24. לפיכך, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום מחמת שיהוי. שמורה הזכות למבקשת לשוב ולהעלות את טענותיה במועד מאוחר יותר, לאחר שבית המשפט יוכל להתרשם בעצמו מן העדויות והעדים, ולהעריך בצורה מדויקת יותר את הנזק שנגרם, אם נגרם, להגנה.

25. מאליו מובן כי אין בהחלטתי משום הבעת עמדה אשר לדיות הראיות.

המזכירות תעביר החלטתי לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10 מאי 2021, בהעדר הצדדים.